57326

ad 181

IV. évfolyam 6. szám

EGYETEM

2002. június

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁS INFORMÁCIÓS HÁTTÉRMAGAZINJA

Vezérciki

Búcsú egykori iskolánktól

Véget ért. Nincs folytatás. És a legborzasztóbb, hogy csak számunkra, mert az élet az egyetemen is megy tovább. Látszólag semmi sem történt, ismét csak végzett egy évfolyam, se jobb, se rosszabb, mint a megelőző vagy az utánunk következő, számunkra mégis véget ért valami, s bár ezt a percet mindig is vártuk, a búcsút most mégis elodáznánk.

Hisz az idő megszépíti a messzeséget. Amikor öt éve kezdtünk, még sorban álltunk, hogy befizethessük azt, amit egy évre rá majd eltörölnek, de akkor ezt még sejteni se lehetett, a NATO-csatlakozást annál inkább. Az Aud.Max tán '56 óta nem látott annyi csilláron kapaszkodót, mint a '97-es NATO-vitán (nem, ez azért biztos túlzás, de frappánsan hangzott), amely valódi vita volt anarchista, pacifista, marxista és nemzeti radikális ellenzőkkel, hisz az értelmiség tolerálta az ellenvéleményt, majd népszavaztunk, végül csatlakoztunk; túléltük a legunesibb és legizgibb választási kampányt, így már a harmadik kormányunkat fogyasztjuk. Ezeket mind nem feledjük, de *ez az öt év nem erről szólt.*

Megázhattunk a kajak-kenusokkal együtt az új Maty-éri pályán, győzelemre segítve őket; a nagyáruház műszaki osztályán nézhettük a reggeli kifli megvásárlása után Kovács Ági kínaiak feletti olimpiai győzelmét; az EB-n is szorítottunk az olaszoknak a hollandok ellen az arénává alakult újszegedi kertmoziban; és figyeltük a csimpánzokat a vadasparki napfogyatkozáson. Ezeket mind nem feledjük, de *ez az öt év nem erről szólt.*

Eszünkbe juthat egyetemi lapok megszűnése vagy átalakulása, a vizsganapok kávéillatú hajnalai, a téli ború vagy a nyári fülledtség okozta UV-k, szerelmi csalódások vagy egy-két korábban tisztelt oktatóból való kiábrándultság érzése. Igen, ezeket talán nem feledjük, de *nem, ez az öt év nem erről szólt.*

Mert emlékezzünk a szépre. Fiatalok vagyunk, és '97-ben menynyire azok voltunk... Amikor még JATE-n kezdtünk, de sejtettük, hogy diplomát már nem kapunk tőle, amikor még Publo Cafénak hívták a Tűzvarázst (amely nevében már London bűnös negyedét idézi), amikor még bölcsésztömegek jártak a Rhegősbe, amikor még nem volt tömeg a Student Esteken, és mindig fölhangzott a Koppány dala, amikor még kizárólag régi villamosok zötykölődtek az egyes vonalán is, amikor még nem volt bűn az, amit nyugodtan ma már holland kávézókban fogyaszthatunk, amikor még nem volt Nyugi, se Plaza, a kari hök meg az Irinyiben az ehökkel egy helyen működött, a nyári vizsgákat sem orvosi VIZIT-tel, hanem iszonyú tivornyával zártuk, s Középföldét sem csak a Gyűrűk Urából ismerhettük...

Azután jöttek az újabb élmények, melyek már egyre többünknek ismerősek, de a gólyáknak, a legújabb generációknak, akik elözönlik majd az integrált tudományegyetemet, már azok egy része sem jelenthet semmit. De az egyetemisták körében valami tovább él, és örökre megmarad, amit hosszú éveken át kicsit szívünkben hordunk majd mindannyian, egykor volt szegedi diákok: a szellemiséget, az egykori diákokét, egy József Attiláét vagy a teljesen elhallgatott-elfeledett Radnóti Miklósét, a többség számára semmit sem jelentő Kiss Tamásét vagy Pikó Andrásét, mely észrevétlenül talán, de mind tovább él. Tovább él a tűz, tovább él a szabadság az ifjak szívében, jelentkezzen az egy vitán, egy cikkben, egy kocsmai beszélgetésen vagy egy szemináriumon. És a hallgatókból lett oktatók és az újonnan érkező gólyák akarva-akaratlan továbbviszik a szellemiséget, a szellem szabadságát. Így vált a mi számunkra, így válik az újak számára is alma materré az Egyetem és fontossá, széppé és nemessé minden, ami az egyetemista életforma része. Veritas, Virtus, Libertas.

„Nyitottak vagyunk az új hallgatói kezdeményezések felé is"

Válaszol Nagy Zoltán Péter, a JGYTFK új HÖK-elnöke

Életrajz

Nagy Zoltán Péter 1980-ban, az Újév első hetében látta meg a téli napvilágot Szentesen. Szarvason cseperedett fel, s a középiskolát már a szegedi Tömörkényben kezdi, ahol négy évig a speciális környezetvédelmi szakos osztály diákja. 1998-ban lesz a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola (JGYTF) hallgatója. Fizika-technika szakon idén végez, számítástechnika szakon pedig elsőéves. Korán bekapcsolódik az egyetemi közéletbe: 2000-2001-ben a már egységes tudományegyetem főiskolai karának hallgatói póttanácstagja, a következő évben tanácstagja, az idei év februárjától pedig a JGYTFK HÖK alelnöke. 2002. május 8-án – Döbör András EHÖK-elnök kari HÖK-elnökségről történő lemondását követően – a hallgatói küldöttgyűlése a JGYTFK HÖK elnökévé választja. Emellett az idén februártól részt vesz a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája Szegedi Régiójának Pedagógiai Bizottsága munkájában és nagy kedvvel a szegedi EHÖK elnökségében, mert mint fogalmaz: „a Testület azzal, hogy összefogja az Egyetem 11 karát és összehangolja működésüket, rendkívül eredményesen tudja a hallgatói érdekeket összegyetemi szinten is képviselni". Nagy Zoltán Péter kedvenc időtöltése, a már-már kötelező házi feladatnak is beillő számítógépezés mellett a jégkorongmeccsek izgalmaival fejeli meg az egyébként sem túl egyhangú hallgatói közéleti munkát.

– A küldöttgyűlés meggyőző, kétharmados többséggel választott elnökké. Milyen programmal sikerült magad mellé állítani a küldöttek nagyobbik részét?

– Terveim rendkívül sokrétűek. A korábbi nagy rendezvények, mint a JGYTFK Gólyatábor ill. a Juhász Gyula Napok tovább folynak, utóbbit szeretnénk egy – az egykori főiskola képzeletbeli határain túlmutató – fesztivállá bővíteni. Másrészt szeretném, ha a HÖK és a hallgatók közti információáramlás tovább javulna, amelynek egyik eszköze lehet a honlap fejlesztése, ill. informatív emailek formájában egy levelezőlista segítségével a küldöttek felé a HÖK terveit, a legfrissebb híreket is szeretném közvetíteni. De a tájékoztatás teljesebbé tételét szolgálhatja a Tű című főiskolai kari újság ill. a szeptembertől remélhetőleg három évre tartósan frekvenciához jutó Student FM is. A szélesebb körű tájékoztatás lehetővé tenné, hogy pl. a lakhatási támogatásra a korábbiaknál sokkal több pályázat érkezzen be, és sokkal több hallgatót tudjunk ebből a keretből támogatni. De szeretném jelentősebb mértékben is segíteni a hallgatói öntevékeny csoportok, diákzenekarok működését.

– Térjünk vissza egy pillanatra az általad elmondottakhoz! A Tű élén váltás következett be: Csohány Domitilla helyére Varga Györgyi került főszerkesztőnek. Mi indokolta a váltást az egyik legrégebbi és színvonalasnak tartott diáklap élén?

– Domitilla végez főiskolai tanulmányaival, s egyéves megbízatása lejártával a HÖK pályázatot írt ki a főszerkesztő személyére. A legdemokratikusabb döntési mechanizmust választottuk: határozzon a küldöttgyűlés, azaz a 41 küldött. Egy pályázó volt, akit a többség támogatásáról biztosított.

– Mik az elvárások a jövőben? Más lesz-e a Tű, mint korábban volt?

– Alapvető követelmény, hogy a lap politikamentessé váljon. Egy kari lapnak szerintem nem politizálnia kell, hanem olyan funkciókat ellátnia, amelyeket más sajtótermékek nem pótolnak. Ilyen a hallgatók tájékoztatása tanulmányi és HÖK-ügyekben, a hallgatói élet és a jugyus hallgatók problémáinak bemutatása stb. Bízom benne, hogy a lap ennek meg fog felelni.

– Említetted a Student FM-et, amely egyetemi rádió, s mint ilyen példa nélkül

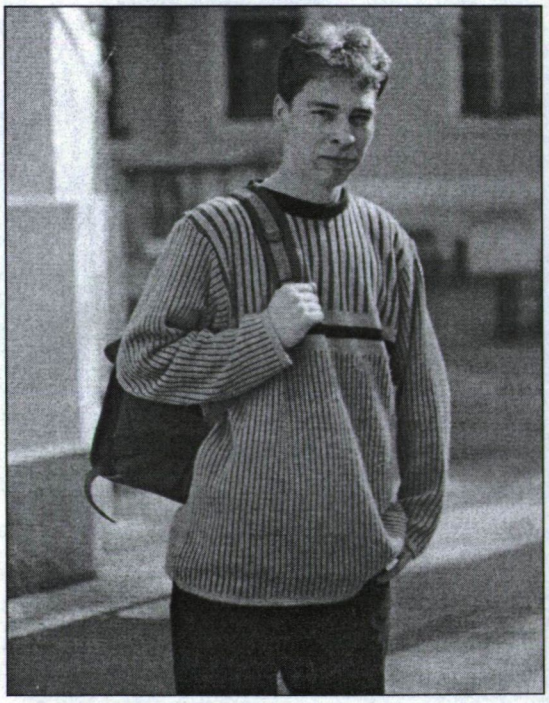

Nagy Zoltán Péter: „Szeretném jelentősebb mértékben is segíteni a hallgatói öntevékeny csoportok, diákzenekarok működését."

álló kezdeményezés. Miután az ötletgazdák és az elindulásnál segédkezők többsége is főként jugyus hallgató, felmerül a kérdés: kaptak-e ill. ha igen, milyen konkrét segítséget a JGYTFK HÖK-től?

– Kaptak segítséget a kartól is (pl. a stúdió is a jugyus Teleki Kollégiumban működik), a HÖK pedig harmincezer forintnyi összeggel és a stúdió bebútorozásával járult hozzá az induláshoz.

– Milyennek találtad az első hónapos próbaadást?

– Már az ötlet is tetszett, a megvalósulás szintén ígéretes. Alig várom a szeptembert, hogy újra szóljon a hallgatók rádiója.

– A megújult Tamási Áron Klub (TÁK) a főiskolai kar tanár szakos hallgatóinak kedvelt gyülekezőhelye lett. A szünetekben folyó kávézgatáson, újságolvasáson túl lehet-e másra is használni a helyiségeket?

– Igen, ahogyan már használtuk is. Egyelőre féléves időszakra szeretnénk a TÁK belső termét dohányzásmentessé tenni. Szeptembertől újraindítanánk a filmklubot, melynek megvalósítója pályázat útján nyerheti el megbízatását. Ezentúl szeretnénk unplagged ill. csendes-ülős koncerteknek is helyet biztosítani, és folytatódna a nagy sikerű táncház. De nyitottak vagyunk az új hallgatói kezdeményezések felé is.

H. Z. I.

OTP BANK

Tanulmányi hitel

Igénybe veheted, ha:

- Tanulmányokat folytatsz valamely hazai állami-, illetve magán felsőoktatási intézményben (egyetemen, főiskolán vagy akkreditált felsőfokú szakképző iskolában) nappali, esti vagy levelező tagozaton, illetve távoktatásban veszel részt
- van OTP Junior vagy Lakossági Folyószámlád, és
- a számládra rendszeres jövedelem-átutalás érkezik, vagy a hitel visszafizetésében – például szülő, testvér, nagyszülő – segítenek

A hitel kamata: 14 % THM: 15,15 %

A hitelért sem kezelési költséget, sem rendelkezésre tartási jutalékot, sem pedig hitelbírálati díjat nem számít fel az OTP Bank.

A hitel összege: 50.000 és 150.000 forint között lehet.

Futamideje: 5 hónap (februártól júniusig, szeptembertől januárig)

A hitelkérelmet a megfelelő dokumentumokkal együtt bármely Junior vagy Lakossági Folyószámlát vezető OTP Bankfiókban benyújthatod.

További információkat találsz az OTP Bank Rt. honlapján:
www.otpbank.hu

GABRIEL TAXI
A 2000. ÉV TELEFONSZÁMA
AZ ÉVEZRED TAXIJA
555-555

A diákok taxija!
A legolcsóbban Szegeden!
Kérd a „7”-es tarifát!
Az EHÖK és a JATE Klub ajánlásával!

PITMAN nyelvvizsga a FIRST hálózat iskoláiban!
...a barátságos nyelvvizsga...
Pitman Qualifications
FIRST Első Országos Nyelvoktatási Konzorcium
Állami Nyelvvizsga Bizottság 2001. március 12-tól III. vizsgaszakasz
További információ:
www.pitman.hu · www.firstcsoport.hu
SZTE hallgatóknak 15% kedvezmény!
Victor Hugo u.

Nagy a tét

Jan Garbarek neve meglehetősen ritkán fordul elő egyetemi sajtóorgánumokban. Nem azért, mert nem ismerik, és nem azért, mert nem különleges zenész, hanem azért, mert nem nagyon tudnak az általa preferált fusion jazz-al mit kezdeni.

Ehhez hasonló érzés járt át, amikor a www.crash.hu website-on böngészgettem. A Crash, mi tesz a véletlen, egy zenekar neve. A több mint tíz éve létező formációsorozatok után „rap domináns funky és soul" irányzatokkal hergeli a közvéleményt a trió. Az állítólagos belső viszályok és tagcserék után a zavar és a káosz anomáliáit megkerülvén fölülemelkedtek a hétköznapiság mocskos aszfaltjára, és szépen leültek az útpadkára, és egy ideje már hárman „nyomják".

A honlapon fellelhető, hallgatható zenei anyag oszlopos darabjai (Érints meg, Egy gondolattal) az éneksáv orgánumában a már sikeres és kiforrott technikát juttatják előnyhöz: a „legújabb kori" Ákos rémlik föl a néhol gyermeteg szintetizátor harmóniák mögött, de olyan erőtlenül, mint egy megtépázott kiscsirke az esőben. A zeneileg meglehetősen nyilvánvaló puritán és minimálkoncepciós elképzelések még eredetileg nem okoznának problémát (gondoljunk csak az egyszerű rock muzsikára, vagy a trance dübörgő, monoton basszusmeneteire, de akár hivatkozhatom a punk-ra is), de abban a zenei kontextusban, amelyben a Crash zenekar mozgolódik, és „alkot", sajnos nem túlságosan befogadható a brutálisan eltúlzott elegy.

A feldolgozott témák (többek között Áldás vagy átok, Törni kell, Szép vagy, Ne hagyjátok) a gyönyörű, nagy Alföld távoli, poros szegleteiben, az úgynevezett falusi diszkóban tökéletesen megállják a helyüket: a vasalótalpú lányok, kezükben PET-palackos kékfrankosból készült boros kólával csak arra várnak, hogy a kötőhártya gyulladást okozó habpartiban a jobb karjukra vérnyomásmérőt tetováltatott fiúk a Crash bömbölő, idiotizmussal fűszerezett zenéje alatt a hátsó falnál keményen, férfiasan szétszakítsák az egyébként is gyorsan foszló kínai fehérneműjüket.

„Te is kellesz a meleghez, különben megfagyok", hallható az egyik sodró lendületű Crash dal betétszövegeként. Nos, nagy a tét a három fiatalember esetében: vagy eltűnnek a falusi, teljesen igénytelen, elkent pop büdös emésztőjében, vagy hagyják ezt az egészet, és valami maradandót alkotnak.

A tét ezért nagy: ez eddig ugyanis nem nevezhető karriernek...

GM

Főiskolások a Szegedi Universitasban Alapítvány

Közhasznúsági Beszámoló 2001.

A közhasznúság tartalma

Lapkiadói tevékenység:

Az alapítvány a 2000. évben folyamatosan támogatta a Hökkentő című nonprofit diákújságot, a szegedi hallgatók lapját és az Egyetem című sajtóorgánumot a szegedi felsőoktatás információs háttérmagazinját. Kiadta a Színes Egyetem című lapot. Támogatta a Gólyahír megjelenését.

Egyéb közhasznú tevékenység:

Polgári szolgálatosokat dolgoztatott, melyek feladata a főiskola és tágabban a főiskolás élet megkedveltetése a leendő felvételizők körében.

Szervezői tevékenység:

A 2001. évben is megrendezte, illetve finanszírozta

- az Országos Tudományos Diákköri Konferencia szegedi megrendezését;
- a JGYTFK Főépületének ólomüveg-ablakának elkészítését, mindemellett szervezte és hirdette az alulról jövő kezdeményezést;
- a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar Gólyatáborát, melyen több mint háromszáz elsőéves felvett hallgató kapott ingyenes programokat;
- a JGYTFK Gólyabálját, mely a hallgatói csoportalakulást volt hivatva szolgálni;
- a Juhász Gyula Napok megrendezését, melyen mintegy háromezer hallgató vett részt és kapott életvitel tanácsadást, illetve ingyenes kulturális programokat;
- a HÖK mikulást, mely eredményeként nőtt az oktatói-hallgatói együttműködés.

Az alapítvány 2001-ben:

a) tudományos tevékenység;
b) képességfejlesztés;
c) ismeretterjesztés;
d) kulturális tevékenység;
e) kulturális örökség megóvása

közhasznú tevékenységeket folytatott.

Pénzügyi rész (EFt)

Kimutatás a vagyon felhasználásáról

Megnevezés	Előző évi	Tárgyévi
Saját tőke	9828	12631
Tőkeváltozás	9778	12581
Tőkeváltozás csökkenésére ható tényezők	0	0
-közhasznú tevékenység tárgyévi vesztesége		
-vállalkozási tevékenység tárgyévi vesztesége		
-cél szerinti tevékenység tárgyévi vesztesége		

Kimutatás a kapott támogatásokról

Támogató megnevezése	Támogatott cél	Támogatás összege	
		Előző év	Tárgyév
Jogi személyiségű gazdasági társaság			
Alapító			
Egyéb		2102	3930
Összesen		2102	3930

Kimutatás a kapott támogatásokról

Juttatás megnevezése	Juttatott összeg	
	Előző évi	Tárgyévi
Tiszteletdíj		
Költségtérítés	4256	5582
Összesen	4256	5582

Mérleg

A tétel megnevezése	Előző év	Tárgyév
Befektetett eszközök	0	0
Tárgyi eszközök	0	0
Forgóeszközök	11222	14085
Követelések	0	490
Értékpapírok	0	0
Pénzeszközök	11222	1395
Eszközök (aktívák) összesen	11222	14085
Saját tőke	9828	12631
Tőkeváltozás	9778	12581
-ebből tárgyévi eredmény	4732	2863
Kötelezettségek	1394	100
Rövid lejáratú kötelezettségek	1394	100
Források (passzívák) összesen	11222	14085

Szegedi Tudományegyetem Polgáraiért (SETUP) Alapítvány

Közhasznúsági Beszámoló 2001.

Tartalmi rész

Az alapító okirat szellemében az Alapítvány a 2001-es évben:

1. Támogatta az SZTE Gólyatábort.
2. Támogatta a „Kik az egyetemisták? 2001" hallgatói kutatást.
3. Támogatta Hoffmann Zsuzsanna Cicero a jóslásról című könyvének megjelenését.
4. Támogatta a Tisztelgés a Professzorok előtt / Professzoribus Salutem című könyv megjelenését.
5. Támogatta az Egyetem sajtóorgánum megjelenését az egész évben.
6. Támogatta az SZTE Nevezéses Horgászversenyt.

Az alapítvány 2001-ben:

a) tudományos tevékenység;
b) képességfejlesztés;
c) ismeretterjesztés;
d) kulturális tevékenység;
e) kulturális örökség megóvása

közhasznú tevékenységeket folytatott.

Pénzügyi rész

Kimutatás a vagyon felhasználásáról

Megnevezés	Előző évi	Tárgyévi
Saját tőke	142000	779000
Tőkeváltozás	-11000	637000
Tőkeváltozás csökkenésére ható tényezők	-	-
-közhasznú tevékenység tárgyévi vesztesége	11000	-
-vállalkozási tevékenység tárgyévi vesztesége	-	-
-cél szerinti tevékenység tárgyévi vesztesége	-	-

Kimutatás a kapott támogatásokról

Támogató megnevezése	Támogatott cél	Támogatás összege	
		Előző év	Tárgyév
Jogi személyiségű gazdasági társaság	-	1914000	
Alapító	-	-	
Egyéb	-	11000	

Kimutatás a kapott támogatásokról

Juttatás megnevezése	Juttatott összeg	
	Előző évi	Tárgyévi
Tiszteletdíj	-	100000
Költségtérítés	-	1045000
Összesen	-	1145000

Mérleg

A tétel megnevezése	Előző év	Tárgyév
Befektetett eszközök	-	-
Tárgyi eszközök	-	-
Forgóeszközök	-	-
Követelések	-	-
Értékpapírok	-	-
Pénzeszközök	142000	779000
Eszközök (aktívák) összesen	142000	779000
Saját tőke	142000	779000
Tőkeváltozás	-11000	637000
-ebből tárgyévi eredmény	-11000	637000
Kötelezettségek	-	-
Rövid lejáratú kötelezettségek	-	-
Források (passzívák) összesen	142000	779000

www.lunapapa.hu/egyetem
e-mail: egyetem@levele.hu

2002 júniusának első hétvégéjén rendezték meg a Kaposvár melletti Deseda tavon és környékén az országos főiskolás triatlon bajnokságot. Egyetemünket mind a hölgyek, mind a férfiak versenyében egy-egy fő képviselte. A versenyen elért eredményükről, terveikről beszélgettünk a két versenyzővel, Szabó Zitával és Balla Zoltánnal, akik hazánkat az egy hónap múlva kezdődő Európa Bajnokságon is képviselik.

Sikeres visszatérés – Athén is a célok között szerepel

Intrejú Szabó Zitával, az egyetemi-főiskolás triatlon országos bajnokság harmadik helyezettjével

Szabó Zita: a versenyek hetven százalékát az dönti el, ki hogy tud futni.

– Gratulálok az eredményhez! Mégis, milyen reményekkel jöttél erre a versenyre?

– Szerettem volna dobogóra kerülni. Az elvárásoknak nagyjából megfeleltem. Lehetett volna jobb is, de nem vagyok elkeseredve.

– A három szám közül hol lehetett volna még jobb, még egy picit esetleg hol lehetett volna még hozzátenni?

– A futásnál. A futásnak óriási jelentősége van, a versenyek hetven százalékát az dönti el, ki hogy tud futni. Azon kell többet fejlődnöm.

– Ahhoz, hogy ilyen sikerek szülessenek, hány évet kell lehúzni a sportban?

– A gimnázium elkezdésétől triatlonozom. Ennek körülbelül 10 éve, de ez a harmadik helyezés igazából a visszatérés első komolyabb eredménye. Ugyanis nekem ez a másoddiplomám, és az első diploma alatt a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán nem foglalkoztam a triatlonnal, 4 évet kihagytam, és most tértem vissza arra a szintre, hogy már eredményeket is érek el.

– Most, hogy ilyen jól szerepelsz, kitűztél már célokat a jövőre nézve?

– Ugye ez egy olimpiai sportág, úgyhogy a korom biológiailag még megengedné, hogy a következő olimpiára kvalifikáljam magam – ezért dolgozunk. Ez egy elég komoly cél.

– Programozó matematikus szakra jársz, másodéves vagy. A tanulással ezt mennyire lehet összeegyeztetni?

– Levelezőn tanulok, és évközben tudok mellette edzeni, de így a vizsgaidőszak közepén az ember mindig meggondolja, hogy jól döntött-e, amikor mind a kettőt vállalta.

– És szerinted jól döntöttél?

– Hát remélem. Az iskola elég jól megy a sport mellett.

– Ha vége lesz a vizsgaidőszaknak, utána jönnek az edzések, versenyek?

– Még négy vizsgám van, köztük egy szigorlat, remélem sikerrel túlleszek rajtuk. Utána a formába lendülés következik, ugye július elején van Győrben az Európa Bajnokság – ahol egyéniben biztos indulónak számítok –, és két és fél hetünk lesz arra, hogy ezt megoldjuk.

Szabó Zita célba érése bronzot ért Kaposvárott

Vasembernek készül

Balla Zoltán testnevelés szakos hallgató, az egyedüli szegediként a férfi főiskolások mezőnyében

– A főiskolások között 21. lettél. Erre számítottál?

– Az ember mindig jobbat vár. Igazából ez eddig életem legjobb ideje, mert 1:06:23-at mentem, több mint egy fél perccel megjavítva az eddigi legjobb idejét, de ez is pályafüggő, mert lehet, hogy nem volt kimérve jól a pálya. 200-300 méter differencia volt, aztán volt benne szintkülönbég mind a kerékpárnál, mind a futásnál (70m, illetve 50m) és iszonyatos szél is fújt. Szóval az időeredmény nagyon pályafüggő, persze az ember próbál mindig jobban szerepelni. Szerettem volna 1:05 alatti eredményt elérni, így sikerült.

– Inspirált a sok klasszis, akikkel együtt versenyezhettetek?

– Nem sokat láttam őket, csak mikor a biciklin jöttek szembe, meg az úszásnál bementünk a vízbe. Azért jó érzés, hogy Kuttor Csaba fut veled szembe, aki ott volt Sydneyben, ó milyen kemény verseny, én is ott futok mellette. Valamennyit dob az emberen, de nem annyit, mintha most keltem volna fel az ágyból, és frissen futnék tovább.

– Mik a terveid?

– Még nagyon „gyereknek" érzem magam, mert ez még csak a negyedik évem, úszó múltam nincsen, az nehezebb, ott szenvedek a legtöbbet. A későbbiek folyamán inkább iroman versenyeken szeretnék indulni, de ez legalább még két év, addig a rövid távon próbálkozom. Azért épp ott, mert a kerékpározás szerepe nagyobb.

– Fősuli mellett hogy lehet a terveket megvalósítani?

– Heti 11 edzésem van (napi 2,5-3 óra, ami hétvégén akár 4-5 óra is lehet). Mellette a suli is fontos, azt is csinálni kell. Jelenleg elsős vagyok tesi szakon, de már vén fejjel, mert már három évet lehúztam egy katonai suliban, de nem jött be.

– Miért van az, hogy Szegeden viszonylag kevés triatlonos van, s az egyetemen – úgy fest – egyedül vagy a férfiak között, aki igazán komolyan gondolja?

– Azt szokták mondani, hogy aki triatlonozni akar, fölmegy Pestre a TF-re, mert ott rengeteg lehetőség van. Szegeden korántsem ideálisak a körülmények: az SZVSE pályán rád dől az öltöző, a SZEOL pályán keményebb a salak, mintha betonon futnál, az uszoda általában dugig van. De nem panaszkodni akarok, mert szeretem Szegedet, nagyon szép hely, meg itt is születtem.

– És a kerékpár?

– A kerékpár mondjuk oké, nincsenek hegyek, de erről persze nem tehet senki.

– Nincs egy kis magányérzeted, mert te vagy egyedül szegedi versenyző a fiúk közül?

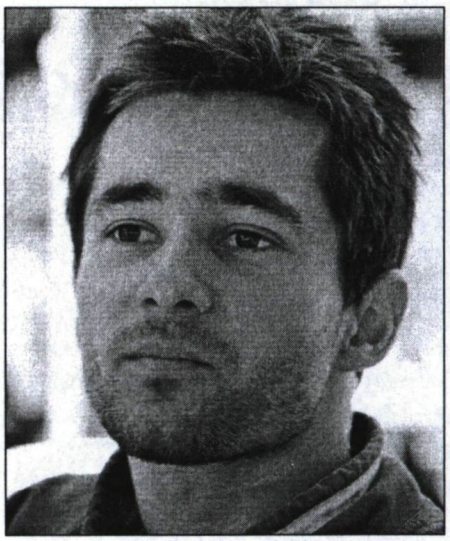

Balla Zoltán: „Még nagyon gyereknek érzem magam, mert ez még csak a negyedik évem."

– A vonatra rossz volt felülni egyedül, de mondjuk megszoktam, hogy egy csomó versenyre egyedül megyek.

– Akkor már ezzel szoktatod magad, a magányhoz, ami iromen távnál vár az emberre. Meg lehet szokni azt a monotonitást?

– Sok edzéssel igen. Minél többet edzel, annál jobban hozzászoksz. Meg viszel magaddal walkmant. Igazából nem tudom, mert csak fél távot csináltam eddig Fonyódon. Az idén is szeretnék menni, és fél órával jobbat futni az eddigi legjobb időmnél.

Összeállította:
Pál Imre

Az úszószám rajtja a Deseda tavon

EFOTT 2002

Örökmozgó túra Dunapatajon

Akkor boldog az ember, ha legalább két, vagy három összetevővel stabilan áll meg a lábán az öröm. Sikeres vizsgák, anyagi biztonság-nyári munka, barát-barátnő, kényelmes szandál, Bibó István kötet-John Updike regény, kerékpár, robogó, autó, rémálmok nélküli éjszakák, tisztességes szeretők, hogy néhányat felsoroljak a nyilvánvalóbbak közül. Félév végi zárszámadást tartok, majd felemelt fejjel és nagyra nyitott szemekkel elindulok a forró nyár irányába, fesztiválról fesztiválra, „roll over Beethoven". Adekvát lehetőség az EFOTT 2002, ki is használom, mert az időpont közeleg, a diszkréten, de illuminált állapotban való ordítozás hormonjai életre kelnek, a sejtközötti tér és a mitokondriumok szinte izzanak (fejtsd meg, mondja a róka...).

Az Egyetemisták és Főiskolások Országos Turisztikai találkozóját ebben az évben a Dunapataj település határában található Szelidi-tó környékén rendezik meg. Az eseményt, mely igen nagy népszerűségnek örvend a felsőoktatásban tanulók körében, a pályázaton vereséget szenvedett BME HÖK által vitatott HÖOK-döntés értelmében *(Egyetem, 2002. március)* az ELTE BTK Hallgatói Önkormányzata szervezte-szervezi meg.

Július 17-én indul a porban fürdés négy napja. Szerda a kezdőnap, napijegyes és hetijegyes konstrukciókban vásárolható meg a bejutást biztosító papírdarabok. Öt koncerthelyszínnel, filmvetítéssel, szabadegyetemmel, civilfaluval, sport- és turisztikai programokkal, HÖOK Café-val (ez az adrenalin-szagú összetevő), valamint St. Hubertus Kalandparkkal várják a kedves, érdeklődő egyetemistákat. Az eddigi fesztiválokon az uralkodó szellemi irányzat maga volt az ottlét vérképe, nyirokrendszere, hiszen a különböző egyetemi városokból érkező diákok sokasága igen hamar megismerte egymást, és baráti italozgatásba kezdett, ami aztán önfejlesztő folyamat gyanánt gerincévé vált az EFOTT-oknak. 2002-ben a szervező bizottság tagjai máshogyan döntöttek. A hallgatói önkormányzatok munka-maximalizmusának csúcsán, érdekes módon majdnem minden városban a vetélkedésre való hajlam vírusszerű átszármaztatása a fő törekvés. A hallgatói érdekképviselet és életminőség-javítás szándéka mellett persze ez is fontos, de nem mindegy, hol és hogyan. A júliusi fesztivál külön meglepetése lesz az úgynevezett régiófalu, amely tulajdonképpen

A Szelidi-tó

egy hatalmas sátor formájában manifesztálódik, és az egyetemi városok Hallgatói Önkormányzatai vetélkedhetnek a saját hallgatóikkal, vagy akivel akarnak. Nyár, tópart, sör, fiúk (vagy lányok) – minden bizonnyal ezrek toporognak majd feszülten a feladatokra várva... Az ötletadó ember önnön tökélyének kicsiszolt tükrében elfelejtett egy apróságot: nem mindig a legfényesebb a legjobb. Persze legyen sikeres ez a négy nap, de én már előre mosolygok a totál beállt, részeg egyetemisták sörlocsoló üvöltözésén, amelyet csöndes félmosollyal tekint meg a szervező bizottság elnöke, odasúgván barátnőjének: „látod, mekkora vetélkedő, én hatalmas vagyok, szopjál le itt".

A koncertprogramok részletezése nem feladatom, azt bármelyik hirdetési felületen, vagy az Interneten (www.efott2002.hu) is végig követhetitek. Ahány színpad, annyiféle besorolás, de nagyjából a mainstream zenei szórakoztatás oszlopos tagjai, és kisebb huszárjai zsongják majd körbe az érintetlen természet nyugodt éjszakáit. A teljesség igénye nélkül megemlíteném a Hobo Blues Band-et, a Tankcsapdát, az Irigy Hónaljmirigyet, de a Pál Utcai Fiúk, a Hiperkarma, Nyers, Emil Rulez, Sub Bass Monster, Vénusz, Csepregi Éva, egy kosárnyi lemezlovas (Cadik, Kühl, Sterbinszky, Palotai) is felelős lesz a négy napos őrületért. Ha az időközönként előtörő idealizmusom most átvenné az irányítást, akkor azt mondanám, hogy a majdnem száz előadó, és a temérdek program nagyon jó dolog, de nem vette át, ezért ez csak egy apró elektrokémiai sokk volt, de persze leírtam.

Dunapataj Bács-Kiskun megyében található, a Duna bal partján, 103 km-re Budapesttől. A szinte érintetlen, tiszta szépségével lenyűgöző táj megközelítése azonban nem egyszerű feladat. A helyszínen nincs vasútállomás, a falu durván másfél óra gyalog. Hogy találhatunk oda? Műúton az 51-es főútvonalon (Budapest-Baja) elérhetjük Dunapataj nagyközséget, vagy vonattal Kunszentmiklósról. Ha ez kevés, és még több kaland kell, komp is létezik, a Dunántúlról Paks és Géderlak között jár, de a közelebbi távolban hajókikötő is van. Gőzösre föl, magyar!

Az EFOTT önmagától működik, mint ahogyan a perpetuum mobile, ráadásul EFOTT valóban létezik. Erről személyesen is meggyőződhet július 17-től bárki, s aki elmegy, annak nagy öröm integrálódik a testében és a lelkében, aki pedig nem, az majd kesernyés szájízzel hallgatja a beszámolókat.

El kell menni.

GM

Felelős szerkesztő: Haág Zalán István • Fotó Pál Imre • Az Egyetem embléma tervezője Majzik Andrea • Layout SPFO • A Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Hallgatói Önkormányzata és a Főiskolások a Szegedi Universitasban Alapítvány közös kiadása • Felelős kiadó Jancsák Csaba Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6. Tel./Fax: (62) 544-759 • E-mail egyetem@levele.hu • Megjelent 7000 példányban • Nyomta Bába és Társai Kft. (62) 464-015 • ISSN 1585-1141 • Köszönet a Felsőoktatási Fejlesztési Alapprogram, a Felsőoktatási Programiroda, Szeged város Polgármesteri Hivatala munkatársainak, valamint az SZTE hivatalainak és a kari HÖK-öknek • A lap a Hökkentő/Messzelátó Stúdióban készült.

Hiánypótló mű a Szegedi Tudományegyetem ötvenhatos történetéről

Az elmúlt héten jelent meg a szegedi Belvedere Meridionale kiadásában Kiss Tamás Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetsége, 1956 – Szeged című kötete. A szerző az SZTE egykori joghallgatója, a második világháború utáni magyar történelem első szabadon választott, alulról építkező hallgatói szervezetének egyik szervezője és vezetője volt. Kiss Tamást 2001. október 16-án az SZTE EHÖK „A hallgatói mozgalomért" emlékéremmel tüntette ki, tisztelegve az egykori diákvezér tettei előtt.

A magyar hallgatói mozgalom és az 1956-os forradalom előkészítése szempontjából azonos jelentősséggel bíró MEFESZ alapításának, majd országos szervezése elindulásának napjairól első alkalommal jelent meg összefoglaló és részletes tanulmány, és első alkalommal közölték az október 20-i nagygyűlés magnetofon-felvételének szövegét is, mely az eseményről való ismereteinket a felszólalások hangulatával, a tanulmányi és politikai követelések lelki hátterével bővíti komolyan használható forrásanyaggá. A kötetben megszerkesztésre került a szerzővel történt első találkozás alkalmával készített, több mint három órás beszélgetés anyaga is, mely az oral history technikai lehetőségei által tovább árnyalja a képet. A szerző kötődéseiről, a MEFESZ utóéletéről, és saját további sorsáról is megosztja gondolatait, emlékeit az olvasóval.

A hiánypótló kötetben a szerző szöveges és képi dokumentumokkal kiegészítve bizonyítja, hogy a szegedi egyetemeken 1956. október 13 és 23. között történtekre igazak az alábbi megállapítások: Az önálló egyetemi ifjúsági szervezet gondolata néhány fiatal egyetemista szabad elhatározásából, külső ráhatás nélkül született meg. A szervezet célját október 16-ig a kezdeményezők ifjúsági érdekvédelmi szervezetként fogalmazták meg, bár már ekkor foglalkoztak nem csak tanulmányi és szociális, hanem ezeken túlmenő politikai követelésekkel is. A kezdeményezés után három nappal a hallgatók által megfogalmazott politikai követeléseket is programba vették a szervezők, majd amikor október 17-én felhívással fordultak az ország többi egyetemének, már eldöntött kérdés volt, hogy a MEFESZ politikai követeléseket is megfogalmaz. A szervezet a klasszikus, a közvetlen demokrácia elvein alapult, biztosítva a tagok teljes gondolat-, vélemény- és döntési szabadságát. Az október 16-i nagygyűlésen javasolt, majd az október 20-i nagygyűlésen szavazással is megerősített politikai követelések tartalmazták mindazt, amit október 22-én az ország egyetemein megfogalmaztak. A Szegedről kiinduló pontok magukba foglalták a nemzet függetlenségének, a nemzeti jelképek visszaállításának, a demokratikus választási rendszer bevezetésének, az elmúlt időszak bűnösei felelősségre vonásának és Nagy Imrének a vezetésbe való beválasztásának követelését, amelyek 23-án a forradalom követeléseivé váltak.

Hiánypótló kiadványról van tehát szó, amely nemcsak a történelmi múlt megismerése okán bír rendkívüli értékkel, hanem amiatt is, mert a jelenlegi HÖK történelmi elődjéhez, a tiszta és valós tömegbázissal bíró hallgatói mozgalom eredetéhez kalauzolja az olvasót. A könyv a Sík Sándor Könyvesboltban vásárolható meg.

Portrék a Szegedi Tudományegyetemről

A nyáreleji könyhét igazi gyöngyszemmel örvendeztette meg az egyetmi élet iránt érdeklődő olvasóközönséget. Árvai Mária fiatal újságírónő harmincnégy portréinterjúját szerkesztette kötetté és adta ki a Szegedi Tudományegyetem Polgáraiért Alapítvány. Az interjúalanyok professzorok és olyan egykori tanítványaik voltak, akik már évtizedek óta professzorok, a Szegedi Tudományegyetem oktatói.

A háromszáznegyven oldalas könyv majd három év újságírói munkájának gyümölcse. A fiatal újságírónő lapunkba (az Egyetembe és laptársunkba, a Hökkentőbe) készített interjúi az integrációt megelőző korszaktól a Szegedi Felsőoktatási Szövetség létrejöttétől kíséri végig az egyetemi jelen meghatározó szereplőit. Az anyag a rendkívül hosszú időperiódus okán nem teljesen egységes, ezt azonban mind a szerző, mind a szerkesztők hagnsúlyozzák, mint a könyv egyik sajátosságát. A portrék oldottsága valós lehetőséget ad az olvasónak, hogy az életutak személyes elemein keresztül lásson bele az oktatók, kutatók, egyetemi vezetők tettei, szándékai és tervei mögötti dolgokra. A könyv szereplői éppen ezért nem ismert arcukat mutatják, hanem olyan oldalról szemlélhetjük őket, ahonnan csakis legközelebbi munkatársaik tehetik. Ez különleges a könyv, tehát ellentéte egy olyan lexikonnak, ami hasznos és nélkülözhetetlen, de semmit sem árul el a szakmai sikerek mögötti emberi erőfeszítésekről.

„Szeretem az emlékeimet. Szeretem meghallgatni mások emlékeit." – vallja a szerző. „Természetes önzés vezérelt, amikor 1999 novemberében elkezdtem az általam tisztelt és kedvelt emberek élményeit lejegyezni. Néha nehezen indult egy-egy beszélgetés, és akadt olyan is, amikor csak hátradőltem a karosszékben és ámulva figyeltem. A portrékban megelevenedő történetek így váltak az én életem részeivé is." A szerző elmondta azt is, hogy a munka itt nem zárult le. „Az eltel két év alatt abban a szerencsében volt részem, hogy találkozhattam a szegedi felsőoktatás számos egykori és mai meghatározó egyéniségével. Bízom abban, hogy könyvem egy sorozat első tagja lesz, és az ezt követő kötetek is, az emlékek irányt fogékony olvasóra találnak."

A gyermek és ifjúkor emlékei, az egyetemista évek élményei, a pályakezdés küzdelme, valamint sorosok, egyéni, saját – senki által be nem járt – életútak jelennek meg a kötetben, világlátások, vélemények a hivatás, az Egyetem és tágabban a mai magyar felsőokttás lehetőségeiről és felelősségéről. A portrék soraiban az interjúalanyok az egyetemi integrációról, nagy elődökről és tehetséges utódokról is vallanak. Az igen reprezentatív kötet szövegeit Antal János művészi portréfotói tezik teljessé. A könyv a Sík Sándor Könyvesboltban vásárolható meg.

Elkészült a Hattyas sori Sportközpont

Az egyetemi sp

Még évekkel ezelőtt, mikor az Ady téri költözés csak terv volt, kevesen gondolták, hogy a 2002/2003-as tanévre beiratkozó hallgatók már az új Sportközpont falai között vághatnak neki a felkínált kínált kurzusoknak. Pedig így van. A leendő gólyák kifogástalan körülményekkel találkozhatnak, mikor lelátogatnak a Hattyas sori sporttelepre, a többedéveseknek szintén öröm lesz látni az Ady téri több éves „nyomorgás" után testnevelés órájuk új otthonát. A sok kellemetlenséggel járó öltözői lopásoknak is minimálisra csökkent a lehetőségük.

Kari forintok

A tervek megvalósulása tavaly októberben kezdődött, mikor alig három hónap alatt felújították a 500 m² alapterű- és a Sportközpont vezetője, Szabó József szerint mind a lebonyolító, mind a beruházó, mind az alvállalkozó remek munkát végzett, és a rendelkezésükre álló pénzkeretet a lehető legjobban használták fel. Köszönet jár az egyetemi felelős vezetők és műszakiak tevékenységéért is. A karok megnyitással kapcsolatosan felmerült többletköltséget és a működés pénzügyi feltételeit adták össze.

letű sportcsarnokot, mely többek között teniszezésre, tollaslabdázásra is alkalmas, a kosár-, röplabda-, és más tornafoglalkozások mellett. És ez még csak a kezdet volt. Idén májusban lényegében befejeződtek a munkálatok

4+1, 5+1?

Hogy mit is takar e 16000 m²?

Mindenekelőtt 4 aszfaltpályát, 2 műfüves teniszpályát, 6 db street-ball pályát és egy bitumenes kosárlabdapályát. Emellett az említett terület több mint 40 százaléka zöld – ez sem elhanyagolható szempont. Szeptembertől egy konditerem is megkezdi működését, kicsit szebb környezettel teszi ezt, mint a „lelakott" Ady téri elődje. Egy idő után majd minden visszakerül a régi kerékvágásba, így a sokéves múltra visszatekintő focibajnokság is, mely szeptembertől – amellett hogy teljesen elveszíti az Ady téri jelzőt –, az integrálódás miatt már a JATE-bajnokság elnevezés sem igazán fog rá illeni. Kíváncsian várom az új nevet, amit egy idő után maguktól a hallgatóktól fog kapni a kétszer féléves megmérettetés. Egyébként idén először 4+1-es küzdelmet is indít az egyetem, amely péntekenként lesz lebonyolítva. A hagyományos 5+1-es formáció résztvevőinek sem kell szomorkodniuk, hétfőtől csütörtökig övék a pálya. Különben a 4+1-es küzdelmekre azért is mutatkozott igény, mert a szegedi Első Beton teremlabdarúgó csapat évről évre egyre eredményesebben szerepel az NB I-ben, és szerintük egy egyetemi bajnokság kiváló utánpótlásbázis lenne.

Európai körülmények

A sportolásra vágyókat nem csak a pályán várják jó körülmények: 10 öltözőben mintegy 270 öltözőszekrény áll a hallgatók rendelkezésére, melyeknek kulcsait csak diákigazolvány ellenében vehetik fel. Mondanom se kell, hogy ha bármi történne, könnyen lekövethető, ki mikor vette fel a kulcsokat, és azt is fölösleges ecsetelnem (főleg annak aki megfordult a legendás Ady téren), mekkora előrelépés ez a mostani helyzet. Míg régebben egy jó kis baráti focimeccsre is árnyékként vetődött az öltözőfeltörés gondolata, az új helyen gyakorlatilag nullára csökkent ennek a veszélye.

ort új otthona

Étel, ital, internet...

S ha már kifociztuk, kikosaraztuk, kimozogtuk magunkat az aszfalton, avagy a zöld gyepen, akkor egy pofa sör legurítására is lesz lehetőségünk, mivel várhatóan egy multifunkcionális büfé áll majd a hallgatók rendelkezésére. A kora reggeltől késő estig nyitva tartó szolgáltató helységben hideg italok mellett meleg ételt is fogyaszthatnak az odalátogatók. Ami biztos újdonságnak fog számítani, az Internet park, ami még komfortosabbá teszi az ott eltöltött időt. S ha már a szolgáltatásoknál tartunk, előreláthatólag a létesítményben otthont kapnak a kari programok és a szakestek. Szabó József szerint a program kifejezésbe bármi belefér, és a határ csak a hallgatói hozzáállás lehet, vagyis amíg minden rendben lesz törés-zúzás nélkül, és a rendezvénynek helyt adó terem is megtartja eredeti állapotát, addig semmi baj. Ám az anyagi jellegű károk esetén (egy bulin bármi előfordulhat), biztos újragondolják a feltételeket. Bár mi kissé naivitásnak véljük a hallgatók felé való jóhiszeműséget, a Sportközpont vezetője bízik abban, hogy a gondosan ápolt tiszta környezet jótékony hatással lesz a diákokra. Erre nem vennénk mérget, de meg sem akadályozzuk őket abban, hogy e teória igaz voltát bebizonyítsák.

Társas tánc vagy gyógytorna?

Mindenesetre elmondható, hogy szeptembertől a felvehető kurzusok listája bővül: többek között társasági táncot, tekét, vagy akár gyógytornát is tanulhatnak a diákok. Akik már nem csak egy nevében integrált tudományegyetem falai között tornászhatnak, hanem az egyesülés a valóságban is megvalósul. Az SZTE minden kara – már ami a testnevelésórákat illeti – kikerül a Hattyas sorra. Tudni kell, hogy ezt követően az egyetemünknek már csak egy összevont sportegyesülete létezik. Az egyesület neve: Universitas Sport Club Szeged. Az egységesedésre leginkább az erősödő pályázati feltételek miatt volt szükség, s mindezt úgy, hogy a hallgatói érdekek nem sérültek. Tehát tanév elejétől egy vadonatúj Sportközpont próbálja kielégíteni a növekvő hallgatói igényeket. 25 éve nem volt példa arra, hogy az egyetemi sportlétesítményeket fejlesztették volna. Éppen ideje volt.

Szeptember 3-án egyetemi belső átadás, majd jöhet a belakás...

Pál Imi

novella

Fiatal, magyar, nyári álom

Raymond Hicks levele az Egyesült Államokból

Richmond, délelőtt 11.27 perc, a Maine állami repülőtér épülete előtt.

Ilyen nincs, suttogtam magam elé, amikor a táskámat rutinszerűen anyám átnézte, és a sötétvörös, szatén fehérnemű szettjét, amelyet apámtól kapott egy éve a floridai nagy mészárlás után (a szüleim ártatlan részeseivé váltak a maffiaharcoknak, és egy pincébe zárva éppen az utolsó alkalom hozta szenvedély vonzásának engedve fejenállva egymásnak estek, amikor a szenzációhajhász nézeteiről elhíresült The Washington Times fotósa rájuk nyitott – ebből az alkalomból került a család ruhatárába az inkriminált fehérnemű) kiemelte a többi holmi közül.

Igazán nem akartam ezzel semmit, motyogtam, és arra gondoltam, hogy odaát Európában, valahol a közepén, a „vasfüggöny mögött", vagy hogy hívják, várnak az óriási bulik, a könnyen megszerezhető tripper, az olcsó italok, és bár nem nagyon ismerik Susan Tedeschi-t, aki igen szuggesztíven játszik „girl power blues"-t, pedig ilyen nincs is, ettől még jó szórakozás lesz. A viszonylag középszerűen élő és költekező családom fizetett ki több, mint 2700 dollárt repülőjegyekre, biztosításokra és belépőkre, hogy egész nyáron egy sokat magasztalt és dícsért közép-kelet-európai országban, Magyarországon lézengjek 20 évesen, Egyesült Államokbeli állampolgár létemre. Egy kedves rokonunk, egy bizonyos Hamvas Béla élte itt sanyarú életét, volt egy három kezű felesége, akit aztán valami deportálásoknál, vagy hol építőipari termékké alakítottak, de ezt csak hallottam gyerekként.

Az égbolt, délelőtt 11.55 perc, a levegőben.

A Lear Jet, amely valami különgép, pont Magyarországra indult, így kaptam egy harmadosztályú jegyet rá, nagy ívben fordul ki az óceán fölé, és én kérek egy Chivas Regal-t. Komisz mosolyú, de kedves stewardess hozza ki azonnal, és szól, hogy ez a kapitány ajándéka, magyar specialitás, sósborszesz. Lassan kortyolgatom, és kibontom a borítékot, amelyet apám a vám előtt csúsztatott a zsebembe. Tanulmányozni kezdem a programot, melyet kedves családom állított össze.

Magyar egyetemisták és főiskolások találkozója, és egy betűszó, amit nem értek, de olyan furcsán-durván szétválik az ülés és a huzat, áthatol rajtam egy órási, magát kubai agresszorként aposztrofáló déligyümölcs, és iszonyatosan rázkódok a félelemtől. Az erőtől és talán még kispolgáriságtól duzzadó lelki életem reszket, amikor kinyitom a szemem, és a drága légikisasszony közli, hogy hamarosan leszállunk Magyarországon, a fővárosban.

Budapest, július 16, éjjel valamennyi, mindenesetre sötét van; gyaloglom.

Keresem azt a tavat, ahol a már megtanult betűszóval jelzett EFOTT 2002 lesz, de még szerintem messze vagyok. Nehéz a táskám, szeretnék már fürödni egyet, nincs már nálam chips, és valami nagy rovar, vagy mi elvette egy kanyarban a pénzemet, de az aprót visszaadta, mert mint mondotta volt „ez nem jó a faszompókergépbe, hát holélszte", és elhajtott bizarr testszagát hosszasan vonszolva maga után. Hamarosan jön egy autó, benne lányok. Elvisznek, mert ők is a fesztiválra mennek. Mindannyian részegek, az egyikük állandóan „ésfriss" kiáltással az arcomba liheg, míg a többiek bizonygatják, hogy ez a legjobb buli a világon, és hogy úgy „befasziznak", mint még soha. A végét nem tudom, mert odaérünk, mindenki elrohan valami Bandi után, aki egy hegyről jött, én pedig megkezdem tapasztalatszerző körutamat ebben a szép országban. Elmegyek a tópartra, sok ember fürdik ruhátlanul, sok helyen bömbölő, erőteljes rock csalogat, de nekem kokain kell.

Azt nem kapok, de egy verseny közepébe csöppenvén (HÖOK Café, nagy sátor) „tilinkót" kell innom, míg hosszú hajú, tetovált és botrányosan részeg atomtudósok VVER-440-es, uránrudakkal fűthető atomerőművekben használatos blokkokat építenek egy felborult műanyag toalett mögött, gyanúsan büdös valamiből, ami igen szarul néz ki. A „tilinkó" négy féle tömény ital borban föloldva, világos sörben, helyi specialitás, mert beleköptek. Iszom sokat, mennyei utcákon zenehallgatásba burkolózom, és baráti kapcsolatot építek ki egy áthatóan kék tekintetű éltes matrónával, aki a karórámért cserébe egy, az úttesten talált üveget a végbelébe helyezi, de két horgász megzavar a látvány teljes feldolgozásában.

Kapolcs, később kissé, egy udvaron, ahol lóval alszom.

A két horgásszal egy másik rendezvényen is jelen voltam, még meghívóm is volt, ők pedig tudták az utat. A horgászat mellett igazából a XVIII–XIX. század francia prózáját próbálták meg számítógépen modellezni, mutattak egy fotót egy apró darabokra tört billentyűzetről, az volt Guy de Maupassant munkássága, és sokat beszélgettünk Paul Verlaine és az objektum-orientált, C+ nyelvű programozás közös gyökeréről. Ezek mellett egy domboldalról láttam az égbolt színpadán könnyű léptű, kecses színészeket egy szerelmes történetbe nyomorultul beledögleni, velük együtt jajongott az egész völgy, napokig borús és zavaros tekintetű emberekkel keresgettem az izgalmakat. Kaptam egy magnószalagot is, egy sírós hangú férfi leveleket olvas föl, melyeket nővérének írt, aztán meg is mutatják őt. Egyszerű öltözetű ember gitárral, ő ismeri a holdfény dalait is, fehér testes bort ivott egy óriási, szőrös emberrel.

A falut, amely három volt, nem tartott sokáig körbe járni, kedves és idős szállásadóim udvarán az érkezés utáni második órában aludni akartam, de egy magát Richard Nixon exelnöknek álcázó foltos ló benyomult a sátramba, bizonygatta a politikailag független mivoltát, és egy demizson nevű tárolóedényből könnyű koktélt kortyolgattunk. Egy történetet hallgatok végig a művészetek völgyéről, a nyugalom és az intellektuális mulatozás hazájáról, és sokáig, pirkadatig simogatom a sörényét.

Budapest újra, rekkenő aug. 3, egy sziget és én.

Lefogytam. Káromkodok rendszeresen, és szinte alig hallatom a szerintem sármőr „lord, have mercy" szófordulatot. Igazán már nem érzem magam richmondinak, de még azért idegen nekem ez az ország. Ezt a fesztivált ismerem, láttam évekkel ezelőtt a televízióban, a Ten Years After meg az Animals mellett egy fürtös hajú, rendkívül érdekes ember beszélt sokat, szabadságról és másként gondolkodásról, valami burmai. Továbbra sem szereztem kokaint, itt nem divat, de egy sátorban vettem öt kilogramm marihuánát, jelenleg szendvicsben fogyasztom, nagyon jó. Iszonyatos mennyiségű ember tolong mindenhol, ordítozom egy ideig Robert Smithnek, de így tesz még nyolcvanezer ember. Venni akarok egy komputert egy széles mosolyú férfitól, majd beszédbe elegyedünk, és kiderül, hogy ő itt miniszter, szereti a Radeberger világos sört. Vita bontakozik ki közöttünk az internetes hozzáférési díjakról, amit tulajdonképpen nem értek, mert nálunk otthon ez ingyen van. Azt hiszem, ez a monstre rendezvény igazán egyedi ezen földgolyóbison, mert még eddig semmilyen nemi betegséget nem kaptam el. Kapok óvszereket, elalszom egy műanyagból készült labirintusban, ahol álmot látok: hatalmasra nőtt amorf tehenek megjegyzéseket tesznek az emberi génállomány silány mivoltára, lökdösődés kezdődik emiatt, és elhagyom a helyszínt.

Pozitív tapasztalatokkal zárom a nyaralást, a repülőtérre indulok.

Richmond, az otthon; nyomasztóan meleg van.

Miután hazaértem, a reptéren már vártak a fülhallgatós emberek, mert a szüleimet megtalálta a nyár folyamán a fotóriporter, aki akut elhülyülésben szenved, és egy pillanatnyi elmezavar okából lelőtte őket. A lakás még nincs kitakarítva, a fegyver is a padlón hever. Bekapom a végét, és ahogy az ablakon látom a kocsibejáróról kitolató fekete Chrysler-t, meghúzom a ravaszt. A levelet a FedEx vitte el Önöknek.

Raymond F. Hicks, USA, Maine állam, Richmond
CENSORED by szövetséginyomozóiroda of U. S. A.

OTP Junior Max

Az OTP Junior Max Kártyával

- Bármikor készpénzt vehetsz fel a világban, kényelmesen és elegánsan – ráadásul **tranzakciós díj nélkül – fizethetsz,** de akár **feltöltheted mobiltelefon-egyenlegedet** a több mint 1000 OTP bankjegy-automatánál, a **tranzakciókról pedig SMS üzenetet is kérhetsz** mobilodra.
- Kedvezményesen vásárolhatsz az **OTP Junior Klubhoz** tartozó elfogadóhelyeken.
- A rendszeres fizetnivalókat – például a **kollégiumi díjat vagy az albérletet – egyszerűen és kényelmesen, átutalással intézheted** a kártyádhoz kapcsolódó bankszámláról, a számlán maradó pénz pedig biztonságban kamatozik, hiszen **megtakarításaidat többféle módon, sokféle futamidőre le is kötheted.** A lekötési módozatok közül tetszés szerint választhatod ki, hogy rövidebb vagy hosszabb távú, egyszeri vagy ismétlődő, meghatározott összegű, vagy egyenlegtől függő, tőkenövekedéses, kamatos kamatú vagy ezek kombinációja legyen. A kedvező kamatozás mellett a kiemelkedő összegű betételhelyezések után kamatprémiumot térítünk.
- **A- és C-hitelt** is igényelhetsz. Az igénylés feltételeit megtalálod a **www.otpbank.hu** oldalon.

Az igazán nagy dobás az **OTPdirekt – az OTP Bank elektronikus szolgáltatása-,** amelyet természetesen igénybe vehetsz az **OTP Junior Max kártyával is.** Az OTPdirekt lehetővé teszi, hogy **a nap 24 órájában gyorsan és kényelmesen intézhesd banki ügyeidet. Nem kell bankfiókba menned,** hiszen elég, ha felhívod a (06 1) 3 666 666 vagy a (06 40) 366 666 telefonszámot, illetve rákapcsolódsz a **www.otpbank.hu** címre az interneten.

Az OTP Bank akciója Junior MAX tulajdonosoknak:

A Junior MAX bankkártyával rendelkező, Mobil TeleBANK junior csomagot igénylő hallgatók részére az OTP Bank 2003. szeptember 26-ig a 100 Ft-os havi díjat elengedi. A kedvezményes mobil szolgáltatást már eddig is igénybevevő hallgatók esetében a díjkedvezmény ugyancsak tovább él.

Látogasd meg a **www.otpbank.hu/junior** oldalt, ahol információkat találsz a Junior kártyáról és kipróbálhatod internetes játékainkat is.

Szenvedély, éjfé

Interjú dr. Csillik Bertalannal, a biológiai tudomány doktorával, az SZTE Anatómiai

– Amikor Csillik Bertalan professzor úr augusztus 20-án átvette a Magyar Köztársaság Érdemrendje Középkeresztje (polgári tagozata) kitüntetést, több évtizedes munkásságát ismerték el. Mire gondolt ezekben a pillanatokban?

– Nehéz kérdés. Egész kutatói, egyetemi oktatói munkásságom jutott eszembe, amelyet részben Amerikában, részben Magyarországon valamint Németországban végeztem. Valahogy úgy éreztem, talán elismerik azt, amit egyrészt kötelességszerűen, másrészt úri passzióból végeztem. A kutatás nekem ugyanis szenvedély, ami éjféltől éjfélig tart.

– Piarista diákként kezdte tanulmányait. Ebből nem következik feltétlenül a biológuspálya felé történő orientáció.

– Összetett dolog ez. A gimnáziumban író, újságíró, rosszabb esetben költő akartam lenni. Ez tartott úgy az érettségiig, közben azonban a „mélyen tisztelt" szovjet hadsereg elvitt hadifogságba, ahol megtanultam, hogy az egyetlen ember, aki mindig enni kap, az az orvos. Eme tény hozzájárult ahhoz, hogy a hadifogság utáni érettségit követően az orvosi karra adtam be jelentkezésemet.

– Édesapja a biológiától egészen eltérő kutatási területet választott ...

– Apám nyelvész volt: arab, perzsa, török nyelveket kultivált, szintén passzióból. A kolozsvári és a szegedi egyetemi könyvtárban dolgozott, tehát ő is olyan „összevissza" személyiség volt, mint én, mert a jog elvégzése után bölcsész lett, majd biológus, de a nyelvészetnél kötött ki végül. Kifejezett nyelvtehetségnek számított. Engem nem érintett mélyrehatóbban az ő szakterülete, irodalommal kizárólag passzív szinten foglalkoztam. Szerintem nem vagyok méltó a világot jelentő deszkákra.

– Fő kutatási területe a neurohisztokémia. Sokak számára nem teljesen világos még a fogalom jelentése sem.

– A neurohisztokémiai kutatások során elektronmikroszkóppal vizsgáljuk az agyban lejátszódó folyamatokat. Ez az egész korai medikus koromban nőtt a szívemhez. Fantasztikus lehetőség volt ugyanis egy enzim aktivitását láthatóvá tenni akkoriban, abban az ócska épületben, azokkal az ócska műszerekkel!

– Kihívásnak számított?

– Természetesen, mivel állandóan az érdekes és az izgalmas hajtott. Sikerült véletlenül rájönnöm, hogy az idegingerület áttétele alkalmával milyen molekuláris átrendeződések játszódnak le. Az elektronmikroszkópos érában kiderült, hogy még ezzel sem lehet ezt láthatóvá tenni, ami nekem a korábbi műszerekkel (a polarizációs mikroszkóppal) sikerült.

Hadd említsem meg, hogy ezen a területen a kiváló Szentágotai János – akihez Pécsre minden évben elzarándokoltam – és Romhányi György (szintén Pécsről) volt nagy hatással rám.

– Úgy hírlik, találkozott a világhírű tudóssal, Szent-Györgyi Albert professzorral is...

– Hogyne, sőt több találkozásom is történt vele. Kisgimnazistaként a 9 órás szünetekben mindig lent voltunk az udvaron, s az akkor az intézetbe érkező Szent-Györgyit egyszerre lestük (az udvar ugyanis odanézett a kémiai intézetre). Hosszú idő után, 1973-ban, az USA-ban – amikor Bostonban kutattam – Long Island-i villájában találkoztam ve-

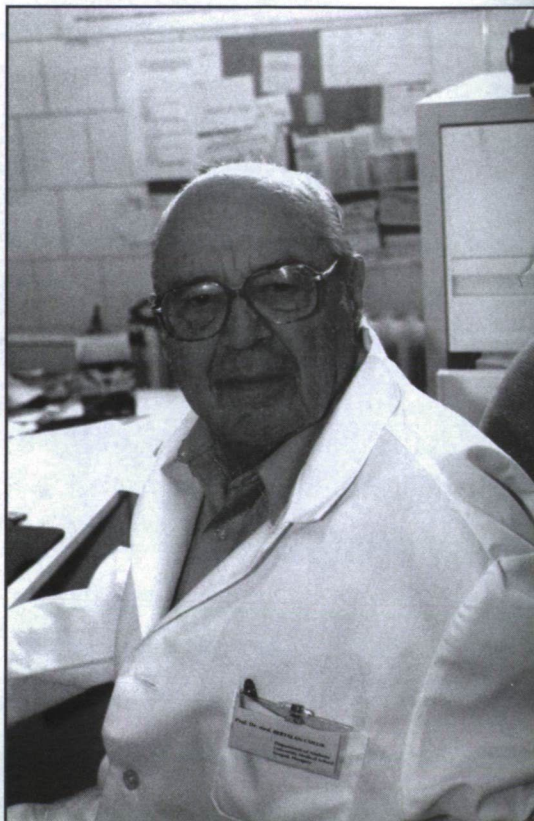

ltől éjfélig

Szövet- és Fejlődéstani Intézet professzor emeritusával

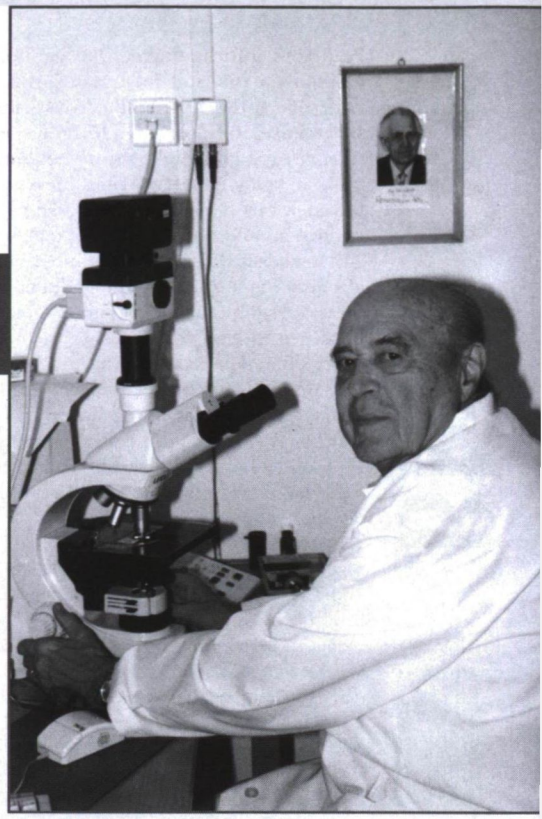

le. Nagyon felületesen történt meg a szakmai tapasztalatcsere. Értett ugyan a morfológiához, úgy is kezdte pályáját, majd biokémikus lett, mégis akadt olyan pont, amiről érdemlegesen tudtunk beszélni. Ilyen téma volt például a hisztokémia. Igazán életre szóló számomra az volt, amikor elmesélte 1944 utáni hányattatását. Úgy vélte, hogy az akkori demokrácia inkább „democsokráciának" tekinthető. Azt a humort pedig, amit pingpongasztal és whisky mellett varázsolt elénk, nem lehet elfelejteni ...

– Nemcsak kinn kutatott Amerikában, hanem Szegeden is, hiszen 1968-tól 1993-ig az itteni anatómiai intézetet vezette. Milyen kutatási eredmények születtek ez idő alatt?

– Kezdetben az ideg-izomkapcsolattal és ennek fény-, elektronmikroszkópos szerkezetével, sejtkémiájával foglalkoztunk, majd a fájdalomrendszer megértése felé fordult a kutatás. Egyik munkatársam a belgiumi Lieges-ben vizsgálódott, s egy érdekes hisztokémiai jelenséget fedezett föl, ami visszatérése után egyre izgalmasabb kérdéssé vált (a munkatársam pedig a feleségemmé...). Ma már mindketten bonyolultabb szinten dolgozunk, az ideggyógyászat és az idegkórtani betegségek területén.

– Jó tíz évvel a rendszerváltás után melyek a fő kutatási irányok az intézetben?

– Első, sajnos erre a posztra nem méltó utódom után kiváló tanítványom, Mihály András (az intézet jelenlegi vezetője) a görcskészség, görcskeltés mechanizmusát vizsgálja, én pedig megmaradtam a fájdalom kutatása mellett. Két év harwardi és yale-i egyetemi munkám során az Alzheimer-kór egyik fontos aspektusát kutattam: ennek immunhisztokémiai felépítését, az odavezető pályák lokalizálását majmokban. Ezután projektigazgató voltam a Bay Zoltán Intézetben, ahol az amerikai munkámat fejeztem be, majd visszakapcsolódtam a fájdalom területéhez, melyet kezdetben egyszerűnek gondoltunk. Már tréfaszámba megy Sir Thomas Lewis 1942-ből való megállapítása: „A fájdalom egy olyan fájás, ami fáj." Ez tautológia, de nagy igazság van benne. Ennél persze ma többet tudunk róla, azonban igazán mégsem lehet megmagyarázni.

– Ezeknek a kutatásoknak vannak kézzelfogható hatásai is a hétköznapi életben?

– Nagyon is. A fájdalomrendszerben van egy fájdalomkeltő ingerek ellen ható rendszer (vagyis antinociceptív rendszer), ami az agyban állandóan működik. Tucatnyi központ létezik az agyban, ahonnan a leszálló ingerületek elnyomják a fájdalmat, ami a túlélést biztosítja az állatvilágban. Ha ezt meg lehet „fogni" gyógyszerekkel és más egyéb módon, akkor számos olyan betegséget leszünk képesek gyógyítani, melyek esetében a régi eljárások (például az aszpirin) nem használnak. Kiderült az is, hogy kínaiak ezt 5 ezer éve tapasztalati úton fölfedezték. Akupunktúra alkalmazásával ezt a rendszert aktiválja a szervezet, így küzdi le a fájdalmat. A babonák, a sarlatán részletek ellenére az alapelképzelés igaz (állatkísérletek során akupunktúrával sikerült fájdalommentességet elérni, ahol nem feltételezhető a pszichés-önszuggesztiós megoldás). Ennek a rendszernek a szelektív, egy-egy területre érvényes befolyásolása látszik a jövő útjának.

– Mi az, amit a professzor úr szeretne még elérni életében?

– Nekem sosem volt ilyen célom: valamit elérni. Becsületesen, rendesen, kedvemre szeretnék dolgozni, s ha az Úristen megadja az új dolgok megismerésének lehetőségét, annak nagyon örülök.

Molnár Gábor

Blow Out

Napjaink informatizálódó, a technológia állandósult újításait folyamatosan a működésébe integráló fiatalkorú társadalmi szegmensek (elsősorban a főiskolás, egyetemi rétegre gondolok) szinte hétköznapinak, a valós és létező világ apró-cseprő ügyének tartja a kábítószerek, illetve szűkebben az alkohol, cigaretta és a lágy drogok kérdését. Itt már súlyos hibát vét az, aki nem fogja föl, és nem fogadja el, hogy mint társadalomszociológiai és élettani kérdés igen-igen fontos és egyre inkább kikerülhetetlen probléma ez.

Amit most itt elemezni fogok, sokaknak nem tetszik majd, viszont az önigazolás folyamatában el fognak jutni egy olyan ponthoz, ahol kénytelenek lesznek bevallani maguknak, hogy az egyenlet mindkét oldalán ugyanaz van.

Az alkohol és a marihuána hatásmechanizmusát tekintve rendkívül érdekesen működik, bár a mikrobiológiai és a kémiai hatásmechanizmusának bemutatása hosszú oldalakat igényelne.

Viszont a pszichés hozzászokás, a lemondás és a lelki küzdelem kérdése nem ilyen bonyolult.

Ezen anyagok használata meglehetősen rövid idő múltán (amely időtényező hónapokban értendő) kialakít az agyban, illetve a személyiség bizonyos attitűdjeiben egy kicsavart viselkedési formulát, melynek a működése ezen anyagok „pihentető hatásának" a kihasználásán alapul.

Mint azt tudjuk, a kikapcsolódás, a szórakozás, az önfeledt bulik, a nem tétre menő, de szellemi élességet követelő helyzetek már ősidők óta (lásd sámánok, varázslók) lehetőséget adnak arra, hogy bizonyos élénkítő szereket, tudatmódosító hatású anyagokat (általában természetes alapanyagokról van szó) használjanak az emberek.

Nos, ez ma sincs máshogyan, kivéve azt az apró tényt, amelyről nagyon kevesen beszélnek.

Furcsán működik az agyunk. Az önfeledt, érzelmileg és felelősség szempontjából „laza" helyzetben (betépve, részegen) a felelősségtudat önmagunk és a külvilág irányában jóval kisebb intenzitású, helyenként (alkalmanként) szinte nem is észrevehető. Ilyen esetekben ez a fajta örömdús helyzet egyfajta kicsavart módon rögzül az agyban, de legalábbis az ebben az időszakban tanúsított viselkedés logikai leképezése, mely egy egyszerű képlettel megfejthető: még egy ilyen buli, és megint ilyen laza leszek...

Az agy viselkedést meghatározó része, a személyiség bizonyos vonásai tanulékonyak. A folyamatot az angol ún. self-reproducing (önfejlesztő) folyamatnak nevezi, mert tulajdonképpen az. Nem figyelünk arra, hogy mikor, milyen időközönként és mennyit „nyomunk", mert nem fontos. A végeredmény, az élményszerű hatások sokasága, a „pörgés", a buli, a gondok, bajok háttérbe tolása (és nem elfelejtése), a „feeling" a lényeg.

A folyamat meghatározó szakasza az az időszak, amikor ebből az eredeti élményektől belterjes környezetből kikerül a delikvens, és életmódot, jobb esetben egzisztenciát változtat. Dilemma előtt, és feladat előtt áll: vagy majdnem tradícióiban változtatja meg az életének fontos vonásait, vagy hagyja, hogy minden történjék ugyanúgy, mint eddig. Amennyiben egyetemi éveiben szinte „hivatásból űzte" a szórakozás nemesebb válfajait, úgy bizony nagy harcok előtt áll önmagával.

Mindezek mellett a kitartás, az önismeret, a lelki egészség szorul háttérbe.

Ezen belső megnyilvánulások empirikus tények, nem kell különlegesnek lenni ahhoz, hogy ezt átérezzük, átéljük, vagy éppen akár megszenvedjük. Egyáltalán nem ritka probléma a dolog, csak legtöbbször nem tekintjük annak.

Mert igazán csak akkor válik problémává, égetően fontos megváltoztatni valóvá, élet-halál kérdésévé, amikor már régen nem az önfeledt vidámságot, vagy a hétköznapi gondolatok kiterjesztését, hanem a lelkiismeret furdalást, az emocionális nyomort és a félelmet szolgálja, szorítja burokba és valami nagyon fáj.

Azért, mert ezen dolgok igazán a gondolkodó embert szolgálják, aki pedig gondolkodik, az tudja, hogy mindezt lehet okosan is csinálni, úgy, hogy nem gyötrődik az ember, és nem lesz boldogtalan, hanem csak az, amivé vált az évezredek során: az ember, aki a természet ura, és az ember, aki tényleg gondolkodik.

-bit-

interaktív

A legyek újra

Végnapjainkhoz közeledve egyre többet foglalkozunk az utódlás kérdésével. Én is így vagyok ezzel, hogy tudniillik így, ötödévesen, mihez kezdjek a saját utánpótlásommal.

Mert nézzük csak meg: egyik-másik királyunknak is milyen jól jött volna egy hazai királyképző intézet, ahol kedvükre válogathatnak – trónjuk így talán nem lett volna kiszolgáltatva bizonyos megsebzett vadkanoknak vagy más vadászbalesetek következményeinek. Nem beszélve arról, hogy az utóbbi időben mennyire rémülten figyeljük magyarságunk monoton fogyását. Valamint a honi labdarúgás felvirágoztatásának zálogát szintén az utánpótlásban keresik egyes szakemberek.

Nekem egy jól sikerült pedagógia szigorlat után nyílt lehetőségem a jövő értelmiségének kinevelésére. Mentem az utcán, lóbáltam a táskám, párás szemmel néztem a távolba. Éppen kezdtem volna keményen izzadni az öltönyömben, mikor kedves ismerősöm megállított, és – kihasználva vidám hangulatomat – meghívott gyerekeket táboroztatni. Hová kérdésemre Bugacot nevezte meg. Jó, mondtam. Így lettem pedagógus.

Pedagógus létemre sokat tanultam Bugacon. Lepkék elcsábítása izzadt tenyérrel, mezei iringó meghatározása beleüléssel, a gázálarcos ember a sötétben egy hatalmas légynek látszik (bátorságpróba), és főleg, hogy a mezőn trágyából lehet a leggyorsabban kapufát rakni. A hangyaboly meleg és csíp. Sokkal kevesebb az őshonos növény, mint a behurcolt-betelepített.

A puszta egyébként nem természetes létforma, az ember folyamatos legeltetéssel hozta létre. Mi is egy kicsit mesterségesnek tűntünk ott a kellős közepén. Mint megtudtuk, sem a legelő letaposása futballmérkőzés közben, sem a víz elherdálása fürdés által nem természetes része a pusztai életnek. A gyerekek egyébként jól alkalmazkodnak a ridegpásztorkodás körülményeihez. Számomra például komoly belső konfliktust okozott annak a fiúcskának a magatartása, akiről harmadik nap derült csak ki, hogy még egyszer sem mosakodott meg. Most dicsérjem vagy büntessem. Egyszerre lettek felszólítva a takarékoskodásra és a tisztálkodásra. Hiába, meg kellett tanítani őket kompromisszumot kötni, ami az élet.

A legyek viszont teljes joggal vettek részt a táborunkban. Utólag nem is értem, miért voltunk felháborodva a jelenlétük miatt. Hiszen mi dekkoltunk ott idegen testként beékelődve a tanyavilágba. Mindent megpróbáltunk. Étel letakarása, villámevés, hessentőgép (karunk lendületes lóbálása vízszintes irányba), légycsapóverseny, passzív ellenállás, dühkitörés minden lehetséges formája. Lépten-nyomon mesei elemek bukkantak fel: egyet levágsz, tíz terem helyette; fele párizsimat annak a bátor legénynek adom, aki kiállja a következő három legyet; boldogan éltek, amíg meg nem haltak. Egyszerűen nem lehetett bírni velük. Ilyen mondatok alkalmasak a jelenség leírására: Béla átkiabált az asztal másik végén ülő Gizellának, sót kért, de a szavai feloldódtak az átható légyzümmögésben. Előfordult, hogy tíz legyet ütöttem egy csapásra; stb.

Úgy tűnt, csak a sátramban nem laknak állatok (nem szójáték), az idő viszont múlt (szójáték). Természettudományi táborunkból túlélőtábor lett. Fintorogva fantáziáltam a legyek keletkezéséről, mire az egyik beleszállt a szemembe. Szembeköpött. Honnan jöttök. Mit akartok. Légykultusz, áldozzatok fel egy tányér tejberizst, tegyétek az asztal szélére, hogy nyugodtan ehessek. Kedves gyerekek, a légy is csak ember, szeretne élni, ne bántsátok.

Hát így kezdtem el foglalkozni az utánpótlás kérdésével.

Colalto

Felelős szerkesztő: Haág Zalán István • Fotó: Pál Imre • Az Egyetem embléma tervezője: Majzik Andrea • Layout: SETUP • A Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Hallgatói Önkormányzata és a Főiskolások a Szegedi Universitasban Alapítvány közös kiadása • Felelős kiadó: Jancsák Csaba • Szerkesztőség és Kiadóhivatal: 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6. Tel./Fax: (62) 544-759 • E-mail: egyetem@levele.hu • Megjelent 7000 példányban • Nyomta: Engi Nyomda (62) 424-964 • ISSN 1585-1141 • Köszönet a Felsőoktatási Fejlesztési Alapprogram, a Felsőoktatási Programiroda, Szeged város Polgármesteri Hivatala munkatársainak, valamint a SZTE hivatalainak és a kari HÖK-öknek • A lap a Hökkentő/Messzelátó Stúdióban készült. • A megjelenést támogatta a SETUP